

er saa rørende søde. Gud maa vide, hvordan det nu skal gaa dem. Du veed nok, at han var afsat fra sit Embede for noget slemt. Det er ikke til at forstaa. For han var saa god. Og de sang Salmer deroppe baade Morgen og Aften. Jeg kom i Grunden til at holde saa meget af ham.»

»Saa har det rigtig været en Tyge Brahesdag,« begyndte Kjeld for nu at komme ind paa sine egne Affærer.

Grete lagde Hænderne over Ansigtet.

»Jeg er saa forstumlet. Jeg maa samle mig lidt. Men saadan er det altid. Naar der sker noget, kommer det altsammen paa en Gang. Der var saa meget, jeg skulde sige dig, men nu maa det vente. »Bare det, Kjeld,« sagde hun og tog hans Haand. »Du skal ikke gaa ind. Får er ikke kommen hjem endnu; men Mor har været som en kogende Gryde, siden jeg fortalte hende, at du ikke havde bestaaet. Hun veed, at du er her, men det gør ingenting. — Og saa en anden Ting med det samme. Jeg er nu fast bestemt paa at tage hjemmefra. Da jeg saae den døde Mand deroppe og al den Jammer, skammede jeg mig saadan over, at jeg havde gaaet her og grædt, fordi du ikke havde faaet den tossede Eksamen. Hvad er det dog for noget Pjank at tage sig den Slags Ting nær, naar Livet har saa store Sorger. Men nu skal det ogsaa have en Ende. Vil